

Sygn. akt: III U 756/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2015r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania D. J. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania D. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11.07.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje D. J. (1) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia 12 lutego 2017 roku,
2. w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie umarza,
3. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

D. J. (1) złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 11.07.2014r., znak: (...) (...), przyznającej jej od 01.06.2014r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Domagała się przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy podnosząc, iż jest chora na toczeń rumieniowato-układowy, przeszła też dwa zawały serca, dlatego jest całkowicie niezdolna do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że decyzją z dnia 27.05.2005r. przyznano D. J. (1) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a uprawnienia te ulegały przedłużeniom do 30.04.2012r. Decyzją z dnia 05.06.2012r. ustalono odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia

01.05.2012r., a decyzją z dnia 29.08.2013r. - ponownie prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.07.2013r. do 31.05.2014r.

W związku z upływem terminu, na jaki zostało przyznane świadczenie ubezpieczona zwróciła się do ZUS z wnioskiem o ponowne ustalenie uprawnień do renty. Ponieważ zarówno Lekarz orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS ustalili trwałą częściową niezdolność do pracy, decyzją z dnia 11.07.2014r. przyznano D. J. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.06.2014r. na stałe.

Ostatecznie D. J. (1) cofnęła odwołanie w zakresie przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy za okres od 01.05.2014r. do 12.02.2015r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

D. J. (1) (ur. (...)) ma wykształcenie zawodowe o kierunku sprzedawca. Dotychczas pracowała jako sprzedawca, prowadziła działalność gospodarczą – handel i wypożyczalnia kaset, była laborantką terenową i pomocnikiem mleczarskim.

Na podstawie decyzji z dnia 27.05.2005r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał D. J. (1) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.03.2005r. do dnia 31.03.2006r. Uprawnienia do tego świadczenia były przedłużane do dnia 30.04.2012r.

Po przeprowadzeniu kolejnego badania lekarskiego ubezpieczona została uznana za częściowo niezdolną do pracy, w związku z czym Oddział ZUS decyzją z dnia 05.06.2012r. przyznał jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2012r. do 30.06.2013r. Następnie decyzją z dnia 29.08.2013r. ustalono odwołującej ponownie prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.07.2013r. do 31.05.2014r.

W związku z upływem terminu, na jaki zostało przyznane świadczenie ubezpieczona złożyła w dniu 07.05.2014r. wniosek o ponowne ustalenie uprawnień do renty. W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy ubezpieczoną skierowano na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 30.05.2014r. stwierdził u D. J. (1) trwałą częściową niezdolność do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu odwołującej także Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 02.07.2014r. również ustaliła u ubezpieczonej trwałą częściową niezdolność do pracy.

W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 11.07.2014r. przyznał D. J. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.06.2014r. na stałe.

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne w zakresie przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 13.02.2015r. do 12.02.2017r.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy D. J. (1) jest całkowicie niezdolna do pracy i na jaki okres. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłego - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. (wyrok z dnia 14.05.2014r., III AUa 1810/13, LEX nr 1469282).

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu dermatologii, neurologii, kardiologii i endokrynologii.

Biegli z zakresu: dermatologii A. W., neurologii H. B., kardiologii J. P. i endokrynologii D. J. (3), po przeprowadzeniu badania odwołującej w dniu 13.02.2015r. rozpoznali u niej: toczeń rumieniowaty układowy, chorobę wieńcową po przebyłym zawale ściany dolnej i nieskutecznym PTCA PTW w 2013r., stan hemodynamiczny II/III wg NYHA, zespół bólowy kręgosłupa L/S, objawy podrażnień korzeni nerwowych, wole guzkowe leczone tyreostatykiem z powodu subklinicznej nadczynności tarczycy.

Zdaniem biegłych, istniejące schorzenia naruszają sprawność organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy na okres od 13.02.2015r. do dnia 13.02.2017r., tj. na okres 2 lat.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że z całości analizy załączonej dokumentacji oraz wyników przeprowadzonych badań, a także empirii klinicznej biegłych wynika, iż stwierdzone schorzenia mają charakter przewlekły, progresywny i nawrotowy. Wskazali, że po dokładnym zapoznaniu się z przebiegiem choroby zarówno na podstawie danych uzyskanych od wnioskodawczyni, jak i przestudiowaniu załączonej dokumentacji oraz własnej empirii klinicznej, uważają, iż stan ogólny badanej pomimo systematycznego wysokospecjalistycznego leczenia ulega pogorszeniu. Stwierdzone schorzenia mają charakter przewlekły i nie rokują wyleczenia, a tym samym ograniczają możliwość odzyskania zdolności do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, ani też po jakimkolwiek przekwalifikowaniu się. Upośledzona rezerwa wieńcowa, objawy niewydolności krążeniowej i współistniejący toczeń układowy wymagający sterydoterapii szczególnie uzasadniają aktualną opinię uznającą wnioskodawczynię za całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej. Zdaniem biegłych całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu z ogólnego stanu zdrowia istnieje od dnia badania, tj. dnia 13.02.2015r. i ma charakter okresowy na 2 lata.

Do powyższej opinii zastrzeżeń nie wniosła żadna ze stron. Na rozprawie w dniu 06.05.2015r. D. J. (1) oświadczyła, że zgadza się z opinią i czasookresem niezdolności oraz cofnęła odwołanie w zakresie przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy za okres od 01.05.2014r. do 12.02.2015r. a pełnomocnik ZUS na powyższe wyraziła zgodę.

Zdaniem Sądu powyższa opinia biegłych może stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie. Została wydana przez biegłych lekarzy o specjalności odpowiednich do ujawnionych u odwołującej schorzeń. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli określili schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, które znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, odwołują się też do wyników badań i

dokumentacji leczenia odwołującej, dlatego zasługują na uwzględnienie. Z opinii jednoznacznie wynika, iż podstawą stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy są schorzenia wieńcowe, krążeniowe i reumatoidalne, a występujące w przebiegu tej choroby dolegliwości całkowicie uniemożliwiają wykonywanie pracy zarobkowej.

W świetle w/w wyników badań należy podzielić wnioski biegłych sądowych o całkowitej niezdolności do pracy.

D. J. (1) ma wykształcenie zasadnicze zawodowe - sprzedawca. Dotychczas zatrudniona była jako pomocnik mleczarski, laborantka terenowa, sprzedawca. Prace te wymagają sprawności fizycznej, a jej choroby w sposób oczywisty wpływają na codzienne funkcjonowanie i zdolność do pracy. Biorąc pod uwagę wiek odwołującej – 55 lat i charakter schorzenia należy też zaakceptować wniosek biegłych o okresowej niezdolności, bowiem za dwa lata należy wykonać badania kontrolne. Należy też podkreślić, że biegli jako datę początkowej niezdolności do pracy wskazali dzień badania odwołującej, a żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do powyższych ustaleń.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 11.07.2014r. i przyznał D. J. (1) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 13.02.2015r. do dnia 13.02.2017r.

Postępowanie dotyczące ustalenia istnienia całkowitej niezdolności do pracy sprzed daty 13.02.2015r. zostało umorzony wobec cofnięcia odwołania. O powyższym orzeczono na podstawie art. 355 § 1k.p.c.

W pkt 3 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie istnienia całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonej i okresu trwania. Dopiero postępowanie sądowe, powołanie biegłych lekarzy pozwoliło na ustalenie stopnia niezdolności do pracy, a biegli orzekli całkowitą niezdolność do pracy nie od daty złożenia wniosku, lecz od daty badania odwołującej. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanej w toku postępowania przed tym organem.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w wyroku.